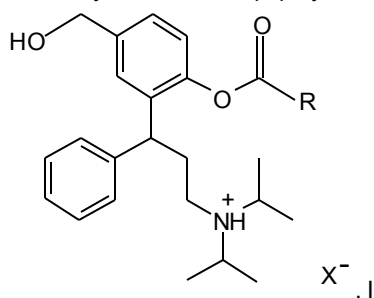

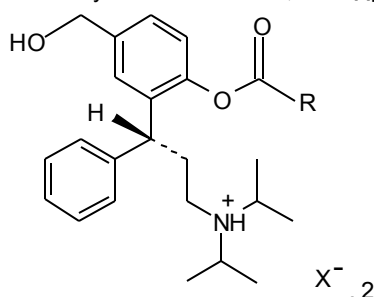
1. Сполуки загальної формули I

у якій R є C₁-C₆алкілом, C₃-C₁₀циклоалкілом, заміщеним або незаміщеним фенілом, а X⁻ - відповідний кислотний залишок фізіологічно сумісної неорганічної або органічної кислоти.

2. Сполуки за п.1, які **відрізняються** тим, що X⁻ у кожному випадку є кислотним естером гідрохлоридної кислоти, гідробромідної кислоти, фосфатної кислоти, сульфатної кислоти, нітратної кислоти, оцтової кислоти, пропіонової кислоти, пальмітинової кислоти, стеаринової кислоти, малеїнової кислоти, фумарової кислоти, щавлевої кислоти, янтарної кислоти, DL-яблучної кислоти, L-(-)-яблучної кислоти, D-(+)-яблучної кислоти, DL-винної кислоти, L-(+)-винної кислоти, D-(-)-винної кислоти, лимонної кислоти, L-аспарагінової кислоти, L-(+)-аскорбінової кислоти, D-(+)-глюкуронової кислоти, 2-оксопропіонової кислоти (пірувинової кислоти), фуран-2-карбонової кислоти (муцинової кислоти), бензойної кислоти, 4-гідроксibenзойної кислоти, саліцилової кислоти, ванільної кислоти, 4-гідроксизинамової кислоти, галової кислоти, піпурової кислоти (N-бензоїлглїцин), ацетосечової кислоти (N-ацетилглїцин), флоретинової кислоти (3-(4-гідроксифеніл)-пропіонової кислоти), фталевої кислоти, метансульфонової кислоти або оротової кислоти.

3. Сполуки за пп. 1 або 2, які **відрізняються** тим, що мають загальну формулу 2

у якій R є C₁-C₆алкілом, C₃-C₁₀циклоалкілом або незаміщеним або заміщеним фенілом, а X⁻ - кислотний залишок фізіологічно сумісної неорганічної або органічної кислоти.

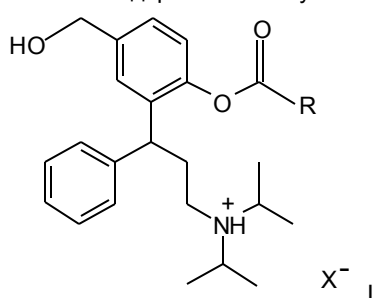
4. Сполуки за п. 3, які **відрізняються** тим, що X⁻ у кожному випадку є кислотним естером гідрохлоридної кислоти, гідробромідної кислоти, фосфатної кислоти, сульфатної кислоти, нітратної кислоти, оцтової кислоти, пропіонової кислоти, пальмітинової кислоти, стеаринової кислоти, малеїнової кислоти, фумарової кислоти, щавлевої кислоти, янтарної кислоти, DL-яблучної кислоти, L-(-)-яблучної кислоти, D-(+)-яблучної кислоти, DL-винної кислоти, L-(+)-винної кислоти, D-(-)-винної кислоти, лимонної кислоти, L-аспарагінової кислоти, L-(+)-аскорбінової кислоти, D-(+)-глюкуронової кислоти, 2-оксопропіонової кислоти (пірувинової кислоти), фуран-2-карбонової кислоти (муцинової кислоти), бензойної кислоти, 4-гідроксibenзойної кислоти, саліцилової кислоти, ванільної кислоти, 4-гідроксизинамової кислоти, галової кислоти, піпурової кислоти (N-бензоїлглїцин), ацетосечової кислоти (N-ацетилглїцин), флоретинової кислоти (3-(4-гідроксифеніл)-пропіонової кислоти), фталевої кислоти, метансульфонової кислоти або оротової кислоти.

5. Сполуки за пп. 3 або 4, які **відрізняються** тим, що ними є гідрофумарат ізомаляного естеру R-(+)-2-(3-(діізопропіламіно-1-фенілпропіл)-4-гідроксиметилфеніл), гідрат гідрохлориду ізомаляного естеру R-(+)-2-(3-(діізопропіламіно-1-фенілпропіл)-4-гідроксиметилфеніл).

6. Сполуки за пп. 3 або 4, які **відрізняються** тим, що R - циклопропіл, циклобутил, циклопентил, циклогексил, 4-(1-циклопропілметаноїлокси)-феніл, 4-(1-циклобутилметаноїлокси)-феніл, 4-(1-циклогексилметаноїлокси)-феніл або 4-(2,2-диметилпропаноїлокси)-феніл, а X⁻ є хлоридом.

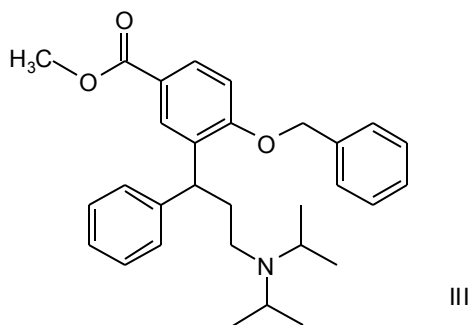
7. Сполуки за пп. 1-6, які **відрізняються** тим, що мають форму сипучого матеріалу.

8. Спосіб одержання сполук загальної формули I

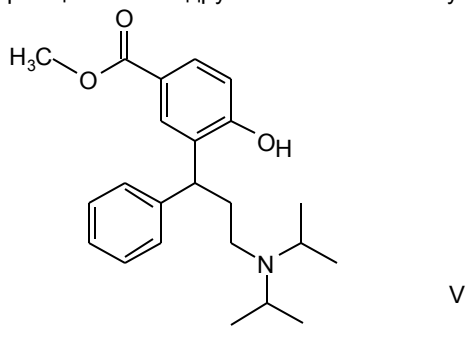

у якій R є C₁-C₆алкілом, C₃-C₁₀циклоалкілом або незаміщеним або заміщеним фенілом, а X⁻ - відповідний кислотний залишок фізіологічно сумісної неорганічної або органічної кислоти, який **відрізняється** тим, що

а) сполуку формули III

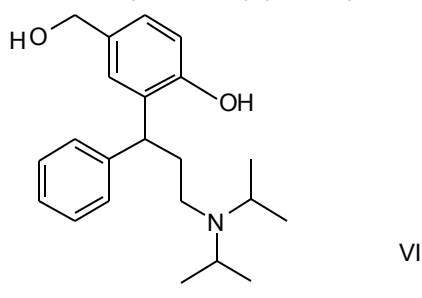

розщеплюють гідрувальним засобом з утворенням сполуки формули V

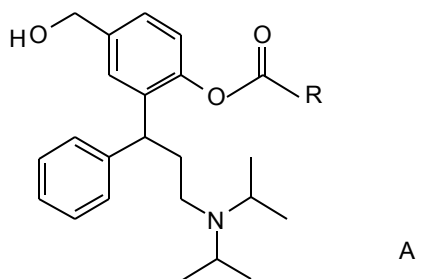
після чого

b) отриману так сполуку формули V перетворюють відновником з утворенням сполуки формули VI

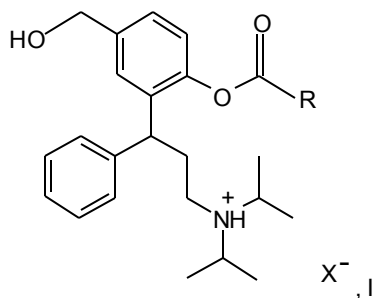
яку

c) перетворюють ацилувальним засобом з утворенням сполуки формули A

де R визначено вище, яку

d) перетворюють фізіологічно сумісною неорганічною або органічною кислотою з утворенням сполуки формули I

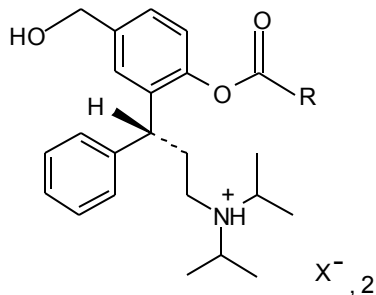

у якій R є C₁-C₆алкілом, C₃-C₁₀циклоалкілом або незаміщеним або заміщеним фенілом, а X⁻ - кислотний залишок фізіологічно сумісної неорганічної або органічної кислоти.

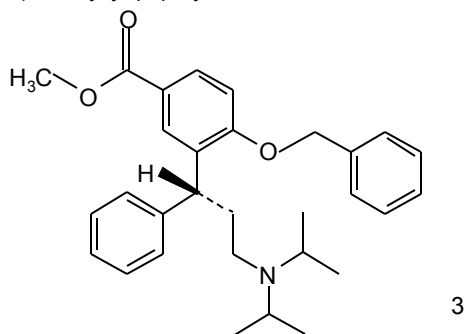
9. Спосіб за п. 8, який **відрізняється** тим, що для одержання сполуки загальної формули I використовують гідрохлоридну кислоту, гідробромідну кислоту, фосфатну кислоту, сульфатну кислоту, нітратну кислоту, оцтову кислоту, пропіонову кислоту, пальмітинову кислоту, стеаринову кислоту, малеїнову кислоту, фумарову кислоту, щавлеву кислоту, янтарну кислоту, DL-яблучну кислоту, L-(-)-яблучну кислоту, D-(+)-яблучну кислоту, DL-винну кислоту, L-(+)-винну кислоту, D-(-)-винну кислоту, лимонну кислоту, L-аспарагінову кислоту, L-(+)-аскорбінову кислоту, D-(+)-глюкуронову кислоту, 2-оксипропіонову кислоту (пірувінову кислоту), фуран-2-карбонову кислоту

(муцинову кислоту), бензойну кислоту, 4-гідроксибензойну кислоту, саліцилову кислоту, ванільну кислоту, 4-гідроксицинамову кислоту, галову кислоту, піпурову кислоту (N-бензоїлглїцин), ацетосечову кислоту (N-ацетилглїцин), флоретинову кислоту (3-(4-гідроксифеніл)-пропіонову кислоту), фталеву кислоту, метансульфонову кислоту або оротову кислоту.

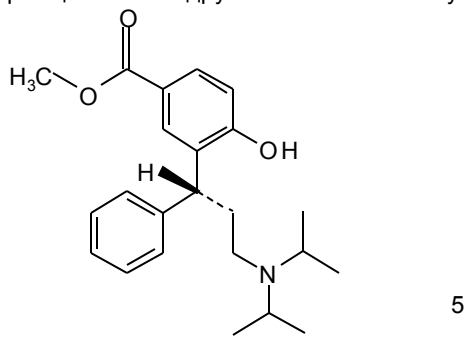
10. Спосіб одержання сполук загальної формули 2

у якій R є C₁-C₆алкілом, C₃-C₁₀циклоалкілом або незаміщеним або заміщеним фенілом, а X⁻ - відповідний кислотний залишок фізіологічно сумісної неорганічної або органічної кислоти, який **відрізняється** тим, що а) сполуку формули 3

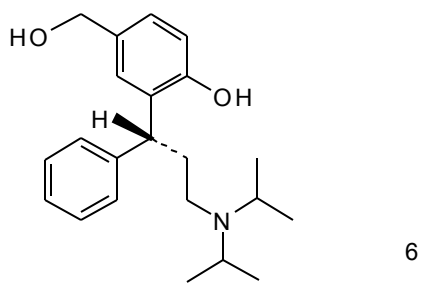

розщеплюють гідрувальним засобом з утворенням сполуки формули 5

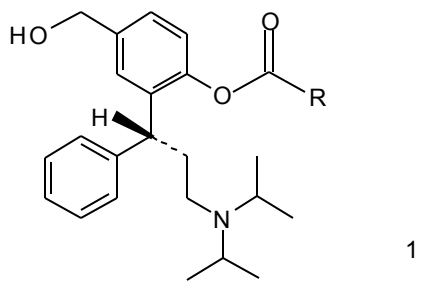
після чого

б) отриману таким чином сполуку формули 5 перетворюють відновником з утворенням сполуки формули 6

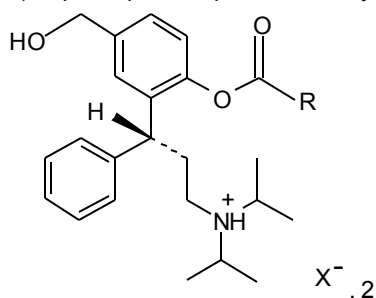
яку

с) перетворюють ацилувальним засобом з утворенням сполуки формули 1

де R визначено вище, яку

d) перетворюють фізіологічно сумісною неорганічною або органічною кислотою з утворенням сполуки формули 2

у якій R є C₁-C₆алкілом, C₃-C₁₀циклоалкілом або незаміщеним або заміщеним фенілом, а X⁻ - кислотний залишок фізіологічно сумісної неорганічної або органічної кислоти.

11. Спосіб за п. 10, який **відрізняється** тим, що для одержання сполуки загальної формули 2 використовують гідрохлоридну кислоту, гідробромідну кислоту, фосфатну кислоту, сульфатну кислоту, нітратну кислоту, оцтову кислоту, пропіонову кислоту, пальмітинову кислоту, стеаринову кислоту, малеїнову кислоту, фумарову кислоту, щавлеву кислоту, янтарну кислоту, DL-яблучну кислоту, L-(-)-яблучну кислоту, D-(+)-яблучну кислоту, DL-винну кислоту, L-(+)-винну кислоту, D-(-)-винну кислоту, лимонну кислоту, L-аспарагінову кислоту, L-(+)-аскорбінову кислоту, D-(+)-глюкуронову кислоту, 2-оксопропіонову кислоту (пірувінну кислоту), фуран-2-карбонову кислоту (муцинову кислоту), бензойну кислоту, 4-гідроксибензойну кислоту, саліцилову кислоту, ванільну кислоту, 4-гідроксинамову кислоту, галову кислоту, піурову кислоту (N-бензоїл-гліцин), ацетосечову кислоту (N-ацетилгліцин), флоретинову кислоту (3-(4-гідроксифеніл)-пропіонову кислоту), фталеву кислоту, метансульфонову кислоту або оротову кислоту.

12. Спосіб за пп. 8-11, який **відрізняється** тим, що як підрувальний засіб, переважно, використовують нікель Ренея/H₂ у метанолі як розчинник.

13. Спосіб за пп. 8-11, який **відрізняється** тим, що як відновник використовують NaBH₄/EtOH, а переважно LiAlH₄/тетрагідрофуран.

14. Спосіб за пп. 8-11, який **відрізняється** тим, що як засіб ацилювання використовують ізобутирилхлорид, а як основу - триетиламін.

15. Спосіб за пп. 10-14, який **відрізняється** тим, що сполуку загальної формули 6 перетворюють еквівалентом ізобутирилхлориду у присутності триетиламіну, використовуючи один з відповідних розчинників - етилацетат, дихлорметан, тетрагідрофуран, ацетонітрил або толуол, регіо- та хемоселективно, у R-(+)-2-(3-діізопропіламіно-1-фенілпропіл)-4-гідроксиметилфенілізобутират.

16. Спосіб за пп. 10-15, який **відрізняється** тим, що ізомасляний естер R-(+)-2-(3-діізопропіламіно-1-фенілпропіл)-4-гідроксиметилфенілу та фумарову кислоту або гідрохлоридну кислоту перетворюють з утворенням відповідної солі.

17. Спосіб за пп. 10-13 для виготовлення ізомасляного естеру R-(+)-2-(3-діізопропіламіно-1-фенілпропіл)-4-гідроксиметилфенілу, який **відрізняється** тим, що фенольну естерифікацію R-(+)-2-(3-діізопропіламіно-1-фенілпропіл)-4-гідроксиметилфенолу (6) проводять без додавання зовнішньої основи, тим, що розчини (6) додають краплями у розчини ізобутиратхлориду, що містять щонайменше 1 молярний еквівалент води, для безпосереднього отримання відповідного стабільного, гідратовмісного гідрохлориду.